

Deel van het pleidooi van de advocaten van Van Anraat over zijn contacten met de AIVD

“Van meet af aan heeft cliënt verteld dat hij feitelijk al vanaf zijn aankomst in Nederland in maart 2003 contacten had met medewerkers van de AIVD. Daarvoor hadden een neef en zijn ex vrouw al contacten gehad, met als doel cliënt naar Nederland te halen (om zo meer van hem te weten te komen).”

“Vanaf het moment, dat cliënt in Nederland waren er één- à tweewekelijks contacten met de medewerkers van de AIVD, die hem weken en weken intensief hebben ondervraagd over zijn ervaringen in Irak.”

“Cliënt werd in die periode herhaaldelijk lastig gevallen door journalisten die over hem schreven en hem wilden interviewen. Dit in verband met de vermeende leveranties aan Irak. Op de tweede dag na aankomst in Nederland kreeg cliënt van de AIVD een telefoontoestel met simkaart en telefoonnummer, waarop hij door een journalist gebeld zou gaan worden. De journalist bleek Alexander Münninghoff te zijn. Deze heeft in Nova op 1 september jl. op de vraag van wie hij het oorspronkelijke telefoontje kreeg met de mededeling dat hij Van Anraat kon interviewen, ontwijkend geantwoord dat hij dat niet meer wist.”

“Cliënt verleende zijn medewerking. Het artikel van Münninghoff werd gepubliceerd in de Haagse Courant en de Leeuwarder Courant. Naar aanleiding van dit artikel werd cliënt gebeld door Zaalberg, die vroeg of cliënt bereid was mee te werken aan een interview voor een uitzending van Netwerk. Cliënt voelde daar niet voor, maar besloot het verzoek met zijn contactpersonen bij de AIVD te bespreken.”

“Deze adviseerden cliënt daaraan mee te werken. Zodoende zou het verhaal voor eens en altijd in de openbaarheid worden gebracht, zodat het daarna publicitair een stille dood zou sterven en geen aandacht meer zou krijgen. Zodoende zou cliënt van die vervelende pers af zijn en kon hij vervolgens de AIVD verder spreken over informatie-uitwisseling en zou een front store in het Midden-Oosten geopend worden, zodat de AIVD meer informatie kon verkrijgen. Tijdens deze contacten is cliënt door de AIVD tevens uitdrukkelijk medegedeeld, dat zijn handelen destijds niet in strijd met de wet was.”

“Het interview heeft op aangeven van Münninghoff, bij hem thuis plaatsgevonden. De opnames van het interview zijn een paar keer uitgesteld vanwege – zo werd cliënt verteld – andere items met meer nieuwswaarde. Uiteindelijk is het interview op 28 oktober 2003 opgenomen en op 6 november 2003 uitgezonden in Netwerk. Dit is volgens het Openbaar Ministerie de opstap voor dit onderzoek.”

“Cliënt gelooft daar tot op de dag van vandaag niets van! Volgens cliënt wist het Openbaar Ministerie al veel eerder dat cliënt in Nederland was of zou komen. Volgens cliënt is hij met dat doel door de AIVD opgevangen, begeleid en in de gaten gehouden.”

“Toen de WIM per 1 oktober 2003 in werking was getreden en de toezegging van de Verenigde Staten dat cliënt aldaar niet meer zou worden vervolgd, welke uitlating dateert van 5 oktober 2003, was ontvangen c.q. bekend was, was de weg vrij cliënt – plat gezegd – te overhandigen aan justitie. De overige berichten in de media leken te zwak om enige verdenking op de te baseren. Vandaar dat de Netwerkuitzending nodig was, waarin cliënt zelf zijn verhaal deed. Op die manier is de informatie via de media bij het Openbaar Ministerie terecht gekomen, die de daarmee kan afschermen dat zij niet eerder op de hoogte was.”

“Het Openbaar Ministerie heeft deze lezing van de feiten verworpen. Toch wordt vorenstaande lezing op te veel onderdelen ondersteund door de bewijsmiddelen in het dossier”, aldus de advocaten in hun pleidooi tijdens de rechtszaak.